

BUITENLAND

Een blik op de Noorse visserijbedrijvigheid

SLECHTSTE JAAR SEDERT LANGE TIJD

Het jaar 1963 is voor de Noorse visserijbedrijvigheid een van de slechtste geweest sedert lange tijd. Het grootste deel van de traditionele campagnes liepen op een mislukking uit. Dit is bijzonder het geval voor de voornaamste campagne, nl. deze van de winterharing, waarvan de resultaten de slechtste waren sedert ettelijke jaren. Ook de kabeljauwkampagne is niet bijzonder geslaagd, en dit zowel voor de kabeljauwvisserij op de Lofoten als in de Finnmark-gebieden.

DE HARING

De haringcampagne bracht niet meer op dan 61.500 ton voor een waarde van 25 miljoen Kronen. Van de 200 eenheden die aan deze visserij deelnamen, waren er 70 die omzeggens geen haring hebben gevangen terwijl er slechts een 12-tal zijn die er tenauwernood in slaagden de kosten te dekken. Voor deze laatste bedroeg de gemiddelde opbrengst 4.000 Kronen (28.000 F).

In het algemeen genomen gaven ook de campagnes van de vette haring en de kleine haring eveneens slechte resultaten, met dan enkele uitzonderingen in het uiterste noorden van het land. De vangsten van vette haring lagen beneden deze van 1962, terwijl de kleine haring slechts een weinig hogere produktie kende dan het voorgaande jaar. In totaal bedroeg de aanvoer 306.000 ton, waarvan het grootste gedeelte werd geleverd aan vismeel- en visoliefabrieken.

Ook de IJslandharingcampagne lag beneden het peil van de voorgaande jaren. In tegenstelling hiermede waren de haringvangsten tijdens de maand december in de gebieden van het Skagerak goed te noemen, terwijl een aantal Noorse sleepnetvisseren aan deze visserij deelnamen. Tijdens deze periode werkten de vismeel- en visoliefabrieken van het distrikt Egersund op een bevredigende wijze.

De brislingvangsten waren zeer goed te noemen; deze bedroegen inderdaad 16.000 ton voor 'n waarde van 10 miljoen Kronen (70 miljoen F). Ongelukkig konden de conservenfabrieken een dermate grote aanvoer niet verwerken zodat een groot gedeelte van deze kostbare vis werd opgekocht door de vismeelfabrieken en de visolieinstallingen.

DE KABELJAUWKAMPAGNE

De kabeljauwkampagne op de Lofoten leverde slechts een produktie van 28.000 ton, hetgeen biezonder weinig mag genoemd worden. Het is nog de lijnvisserij die de beste resultaten opleverde, met een gemiddelde opbrengst per reis van 7.200 Kronen (54.000 F); de andere visserijmethodes leverden heelwat minder gunstige resultaten op.

De lente-kabeljauwkampagne in de gebieden ter hoogte van Finnmark was toch iets beter dan in 1962, maar bleef niettemin op merkbare wijze beneden het gemiddelde peil van de voorgaande jaren. Van deze campagne werden 35.000 ton vis aangevoerd voor een waarde van 33 miljoen Kronen. De Groenland-kabeljauwkampagne was goed met een totale produktie van 21.000 ton. Voor deze kabeljauwsoort werden zeer goede prijzen genoteerd.

DE ANDERE VISSERIJ

Over het geheel genomen kan gezegd worden dat de resultaten van de andere visserijen omzeggens dezelfde zijn geweest van het voorgaande jaar. De makreel- en wijtingvangsten waren zeer goed. Deze visserijen vertegenwoordigen heden daags omzeggens evenveel als de traditionele visserijbedrijvigheden, nl. de haring- en kabeljauwkampagnes: 430.000 ton in gewicht, maar ongeveer de helft van de waarde.

In het totaal bedroeg de Noorse visserijproduktie 1963 het cijfer van 1.140.000 ton voor een waarde van 685 miljoen Kronen.

DE UITVOEREN

In 1963 werd er aan visprodukten in het totaal 350.000 ton uitgevoerd voor een waarde van 970 miljoen Kronen, hetgeen neerkomt op een waardeverhoging van 3% in vergelijking met het voorgaande jaar. De uitvoeren van verse vis kenden een niet ongevoelige daling, terwijl daarentegen de uitvoeren van diepvriesprodukten en diepvriesfilets 'n verdere verhoging boekten. In het jaar 1963 werden er 48.000 ton diepvriesfilets uitgevoerd voor een waarde van 155 miljoen Kronen (1.085 miljard F).

KLIPPFISH EN GEDROOGDE VISSOORTEN

De mislukking van de campagnes op de Lofoten en Finnmark beteken-

den een niet onbelangrijke produktievermindering van klippfish, want het is voornamelijk de grote haring die het meest gevraagd wordt voor deze produktie.

De grootste opkoper van Klippfish blijft Brazilië, niettegenstaande het feit dat thans ook Portugal zich aanbiedt als een belangrijke afnemer. Cuba bood zich niet langer als invoerland aan. In 1963 werden er ongeveer 30.000 ton klippfish uitgevoerd voor een waarde van 108 miljoen Kronen. De vraag naar klippfish was tenandere de oorzaak van 'n prijsstijging van de zoutersproduktie terwijl Noorwegen diende over te gaan tot de invoer van belangrijke kwantiteiten gezoute vissoorten.

Ook de drogersindustrieën werden getroffen door de minderwaardige kabeljauwproduktie, hetgeen voor gevolg had dat de uitvoeren naar de landen die traditioneel invoerders waren van dergelijke visprodukten verminderden. De grootste afnemers van deze produkten zijn Nigeria en Italië. In 1963 werden er 30.000 ton uitgevoerd voor een waarde van 155 miljoen Kronen.

De toekomst van de klippfish is enigszins onzeker wegens de wankel economische toestand van de voornaamste opkopers. De toestand is enigermate beter voor de drogersindustrieën, op voorwaarde evenwel dat de gedroogde vissoorten in de gemeenschappelijke markt kunnen aangevoerd worden onder tolvrijstelling. De uitvoeren van verse haring kenden in 1963 een merkbare daling, terwijl daarentegen de diepvriesharing verder blijft stijgen op de uitvoerstatistieken. Ook de uitvoeren van gezoute haring kenden een vermindering terwijl de vooruitzichten voor deze tak weinig bemoedigend zijn.

VISMEEL EN VISOLIE

De uitvoeren van vismeel en visolie verdubbelden in vergelijking met het voorgaande jaar en bereikten een eindcijfer van 80.000 ton voor 'n vertegenwoordigende waarde van 80 miljoen Kronen. Er werden 24.000 ton visolieprodukten uitgevoerd voor een waarde van 34 miljoen Kronen.

Tenslotte nopens de uitvoer van conserven kan gezegd worden dat deze lichtjes gedaald zijn tot 29.000 ton voor een waarde van 144 miljoen Kronen.

EEN EIGENAARDIGE TOESTAND

Een uitzonderlijke situatie heeft zich tijdens de eerste dagen van de vorige maand voorgedaan op de visserijgronden van de Lofoten: terwijl alle vissers van de Lofoten tevergeefs wachtten op de komst van de kabeljauwsoorten voor die speciale campagne die men het «groot avontuur van de Lofoten» is gaan noemen, kondigde men de komst van uitzonderlijk rijke haringscholen aan in de richting van de Svolvær-Fjord (de hoofdstad van de Lofoteneilanden).

Noorwegen bevond zich dus in 'n paradoksale toestand gezien zij niet over de vissers beschikten die uitgerust waren voor de vangst van deze haring. Het is inderdaad zo dat de kabeljauwvisserij volledig ver-

schilt van de haringvisserij.

Het eigenaardigste van gans deze toestand is evenwel het feit dat het Noorse parlement zeer onlangs de nettenvisserij op de visserijgronden van de Lofoten verboden heeft, ten einde te voldoen aan de eis van de traditionele vissers die de kabeljauw nog met de lijn vangen. Anderzijds dient evenwel toegegeven te worden dat de lijnvisserij nu precies niet de meest geschikte methode is om die grote kwantiteiten te vangen welke vereist zijn om de visserij renderend te maken. Net zoals het Noorse tijdschrift «Norges Handels og Sjøfartstidende» komisch opmerkt dat de haring helemaal niets begrijpt van de Noorse visserijpolitiek en geen de minste eerbied betoont voor de regering en de minister van visserij.

Anderzijds is het ook logisch dat de Noorse vissers de wet niet mogen overtreden door de haring in de Lofoten-gebieden te gaan vangen bij middel van het net. Zelfs moest de Noorse regering bij uitzondering beslissen dat de haringvisserij op de Lofoten bij middel van het net zou toegelaten zijn, wat zou er dan gebeuren moesten zich per ongeluk enkele kabeljauwen gaan nestelen in die netten. In ieder geval zijt de Noorse regering enigszins verveeld met de huidige toestand, en zoekt angstvallig naar de meest logische oplossing. — B

Groot-Brittannië Nieuw aankoopskontraakt van vis met Birds Eye Foods

Een nieuw kontrakt tussen Birds Eye Foods Ltd en de groepering van hoogzevisseren werd ondertekend. Het betreft hier de landingen van vis te Hull en Grimsby welke gedurende 1964 zullen aangevoerd worden. Dit kontrakt, welke het 6de is welke afgesloten wordt tussen de grote diepvriesinstallingen en de reders ter zeevisserij heeft voornamelijk betrekking op kabeljauwsoorten. De aankopen hiervan gebeuren op de vrije markt. De bedongen prijzen zijn die welke van kracht zijn op het ogenblik van aankoop. Een vermindering op bewegelijke schaal op al de aankopen zal toegekend worden voor al de aankopen mits deze 375.000 kisten van 63,5 kg bedragen per jaar.

De Birds Eye Foods, welke fabrieken bezit te Hull en Grimsby verbindt zich ertoe de aldus aangekochte vis in te vriezen of te bewerken en in geen geval in verse toestand op de markt te brengen.

De diepvriesprodukten hebben in de laatste jaren een buitengewone uitbreiding genomen, in 1962 bedroeg dit bij de 16% van de totale aanvoer van verse vis tegen slechts 3% in 1952. In de toekomst verwacht men een nog verdere uitbreiding van de markt.

— K